

[Westermann.]

i Anledning af den Forklaring, Justitsministeren gav med Hensyn til Forsikrings-selskaberne, om Selskaberne efter Konferencen i Landstingsudvalget har givet deres Tilslutning til, at Loven bliver gennemført fra 1. April 1938, og har erkendt, at de vil være i Stand til at foretage de fornødne Beregninger til dette Tidspunkt.

Endelig vil jeg gerne sige om Promillen, de 0,54, at jeg mener ikke, man kan henvise dette høje Tings Medlemmer til at læse Landstingets Forhandlinger. Der var der Tale om eet Grundlag, og jeg har rejst Spørgsmaalet om denne Promille af 0,54 paa et helt nyt Grundlag, det samme, som Justitsministeren dengang diskuterede, nemlig at lægge de seks foregaaende Aar til Grund. Men Justitsministeren vidste dengang bare ikke, hvad der stod i Loven, og kom til en forkert Konklusion, nemlig at man i saa Tilfælde vilde komme op paa en Promille af 0,8.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Westermann fremturer i at kalde denne Afgift en Skat paa Ejendomsbesidderne. Det bliver vi næppe enige om. Enhver anden her i Byen har, naar han overhovedet bor i en københavnsk Ejendom, Erfaring for, at det er ham, der betaler alle de med Ejendommens Drift forbundne Udgifter. Om man saa vil kalde Afgiften en Skat paa Ejendomsbesidderne, er vel nærmest et grammatikalsk Kunstgreb. Det er i hvert Fald alle andre Mennesker, der betaler den.

Men hvorfor saa ikke, siger det ærede Medlem, opkræve alle andre Skatter paa Ejendommene? Ja, ud fra min Betragtning har jeg ikke noget imod at følge det ærede Medlem et langt Stykke, naar jeg maa nøjes med at opkræve Skatterne paa Grundværdien, og for saa vidt det virkelig er det ærede Medlems Mening, at vi kan komme ind paa en saadan Skattereform, tror jeg, han skal finde mig og mit Parti meget følgagtige. Men jeg tvivler noget om, at det har været Hensigten med det ærede Medlems Bemærkning.

Maa jeg saa sige om Forholdet med Brandforsikringsselskaberne, at det er jo ikke rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Byrderne ved Forsikringen bæres af de forsikrede selv. Nej, den Mand, der udreder Præmie til Brandforsikringsselskabet for sin Ejendom, opfører det som en Udgift paa Ejendommens Drift og søger, saa vidt han kan — og det kan han i denne Tid praktisk talt altid —, at faa den godtgjort gennem

Lejebetalingen. Udgifterne til Forsikringen bæres naturligvis som Helhed ogsaa af Lejerne paa samme Maade som Udgiften til dette Bidrag til Københavns Kommune. Nu siger det ærede Medlem, at saaledes gaar det, og der er ikke Tale om Udbytte som ved Aktieselskaber. Nej, der er Tale om noget andet. Saa vidt jeg ved, er der Tale om, at Forsikringsselskaberne periodevis tilbagebetaler en Del af de for meget betalte Præmier, men jeg har aldrig hørt noget om, at disse Tilbagebetalinger, denne Bonusbetaling, faar den modsatte Indflydelse i Ejendommens Drift, det vil sige, at Summen trækkes fra Udgifterne og godtgøres de Beboere, som egentlig har betalt den. Det er Forholdet. Alle de Udgifter, der lægges over paa en Ejendom i den Henseende til Forsikring, betales af Beboerne, og det Overskud, der bliver, fordi man har betalt for meget, faar Grundejerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Naar det ærede Medlem mener, at jeg kun har brugt Udtrykket, at det var en Skat, for at udtrykke mig dramatisk, saa vil jeg gerne henvise til Landstingsforhandlingerne i Tidenden Sp. 50, hvor den højtærede Finansminister, der remplacerede Justitsministeren den Dag, udtalte:

„Det vilde være en ganske urimelig Foræring til Grundejerne, hvis man nu gik til at ophæve denne Skat...“
 Og hele Vejen igennem behandlede Ministeren denne Afgift som en Skat og omtalte den som saadan, og der er formentlig ikke noget underligt i, at jeg benytter det samme Udtryk, som den højtærede Finansminister kunde bruge.

Justitsministeren (Steincke): Den ærede Ordfører for Venstre begyndte med at sige, at Justitsministeren jo altid er venlig, selv om man ikke altid mærkede det i lige høj Grad. Naar jeg altid er venlig, maa det være det ærede Medlems egen Skyld, at han ikke mærker det.

Der laa ikke i mit Udtryk „for Tiden“ nogen Forudsigelse om, at der senere vil komme Overvejelser om en Overførelse af den københavnske Ordning til Landet. Mere tror jeg ikke, jeg er i Stand til at berolige det ærede Medlem.

Jeg har ikke sagt — dette være svaret til den ærede Ordfører for de Konservative —, at en Kommune kan tage yder-